

Det tilsyn, som skal udføres af retspræsidenterne, bør efter udvalgets opfattelse tilrettelægges således, at der træffes (bindende) afgørelse i forhold til den pågældende dataansvarlige domstol vedrørende dennes behandling af oplysninger. Tilsynsmyndigheden bør herunder kunne træffe afgørelse om, at oplysninger skal blokeres, slettes eller tilintetgøres, samt om, at det midlertidigt eller definitivt er forbudt at behandle nærmere angivne oplysninger.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at vedkommende tilsynsmyndighed i forbindelse med udførelsen af tilsynet skal kunne træffe afgørelse vedrørende lovligheden m.v. af den behandling af oplysninger, som finder sted. Afgørelserne bør være endelige i den forstand, at der ikke kan påklages til en højere administrativ myndighed. Afgørelserne vil heller ikke være omfattet af Folketingets Ombudsmands kompetence, jf. lov om Folketingets Ombudsmand § 7, stk. 2. Derimod vil afgørelserne være undergivet domstolskontrol, jf. herved grundlovens § 63.

Endvidere foreslås det, at der skal indhentes en udtalelse fra vedkommende retspræsident ved udarbejdelsen af bekendtgørelser eller lignende generelle retsforskrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger, der foretages for domstolene. Det forudsættes endvidere, at tilsynsmyndighederne høres i forbindelse med regeringens behandling (udarbejdelse) af lovforslag, der vedrører behandling af oplysninger, der foretages for domstolene. Pligten til at høre retspræsidenterne bør - i modsætning til den høringsskik som foreslås i relation til Datatilsynet - alene tage sigte på retsforskrifter, som vedrører den behandling af oplysninger, der foretages for domstolene.

Om flertallets overvejelser og forslag til en særlig tilsynsordning på domstolsområdet henvises nærmere til *betænkningen*, side 375-379.

Et mindretal (1 medlem) kan ikke tilslutte sig flertallets opfattelse og anbefaler i stedet, at Datatilsynet tillægges kompetence med hensyn til såvel de administrative som de judicielle funktioner. Om baggrunden herfor henvises til *betænkningen*, side 379-381.

4.2.8.3. Justitsministeriets forslag

Efter Justitsministeriets opfattelse bør tilsynsmyndigheden i første række tage sigte på at kunne udøve sin virksomhed gennem generelle retningslinier og ved en serviceorienteret rådgivning og vejledning frem for en regulering primært koncentreret om afgørelse af enkelt-sager i et traditionelt rekursystem. I praksis må det således forventes, at kun en mindre del

af tilsynsmyndighedens aktiviteter vil bestå i at træffe afgørelse i konkrete klagesager o. lign.

Navnlig dette forhold taler efter Justitsministeriets opfattelse for flertallets tilsynsmodel. Det fremtidige almindelige tilsyn med behandling af personoplysninger bør derfor - i lighed med den nuværende ordning - organiseres som én myndighed, der består af henholdsvis et sekretariat og et råd (Datatilsynet).

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag om, hvilke opgaver der bør henlægges til Datatilsynet. Herved sikres, at Datatilsynet - ligesom i dag - vil kunne føre et effektivt tilsyn med overholdelsen af lovgivningen. Hvad særligt angår spørgsmålet om betaling for anmeldelse m.v. inden for den private sektor, finder Justitsministeriet dog, at det bør fastsættes, at betalingsforpligtelsen efter lovforslagets § 63, stk. 2, indtræder ved indgivelsen af anmeldelse eller ansøgning om tilladelse, og at anmeldelse ikke anses for indgivet, før betaling er sket, ligesom Datatilsynet kan bestemme, at tilladelse ikke meddeles, før betaling har fundet sted. Justitsministeriet finder endvidere, at der i lovforslagets § 63 bør indsættes en ny bestemmelse, hvorefter der - ligesom efter den gældende private registerlov - ikke skal betales gebyr for anmeldelse til/indhentning af tilladelse hos Datatilsynet til behandlinger, der udelukkende finder sted i videnskabeligt eller statistisk øjemed.

Justitsministeriet finder, at Domstolsstyrelsen bør føre tilsyn med domstolenes behandling af personoplysninger vedrørende administrative forhold. Domstolene har givet tilslutning hertil.

4.2.9. Retsmidler, erstatning og sanktioner

4.2.9.1. Gældende ret

I den nuværende registerlovgivning er ikke fastsat særlige regler om indbringelse af sager for domstolene. Der er heller ikke indeholdt særlige regler om registeransvarliges erstatningsansvar over for den registrerede.

Derimod er der i lovgivningen fastsat regler om strafansvar. Reglerne er forskellige for henholdsvis den offentlige forvaltning og den private sektor.

A. Lov om offentlige myndigheders registre

I lov om offentlige myndigheders registre kapitel 8 er der fastsat bestemmelser om straf.

Det fremgår af § 29, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller hæfte den, der overtræder en række nærmere angivne bestemmelser, der alle vedrører videregivelse af oplysninger. Det drejer sig bl.a. om tilsidesættelse af vilkår i samtykke til videregivelse af oplysninger til private, og om overtrædelse af de sær-